

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር አርባ ሰባት

ማታለያ ትምህርቶችን መግለጥ፡ የዳንኤል 8 ወሳኝ ትንተና እና ለአድቪንቲስት ሥነ-መለኮት የሚቀርቡ ተግዳሮቶች

Jeff Pippenger
2024-01-11

በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር ዘጠኝ እስከ አሥራ ሁለት የሮም ትንሹ ቀንድ ሲወከል፣ የተበላሽ ምልክት ነው። ምክንያቱም ወንድና ሴት መካከል የሚወደው የተቃራኒ ጾታ ልብስ ለባሽነትን የሚያመለክት ምልክት ስለሆነ ነው። ይህም ከሚለራውያን መረዳት ጋር ይስማማል፤ ሮም በሁለት ደረጃዎች እንደተወከለች፣ የመጀመሪያው ደረጃ የሮማ መንግሥታዊ ሥርዓት ሲሆን ሁለተኛው ደረጃ የሮማ ቤተ ክርስቲያናዊ ሥርዓት ነው። ነገር ግን በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ በጾታዎች መወደድ ምክንያት ትንሹ ቀንድ ከታሪካዊና ከትንቢታዊ ቅደም ተከተል ውጭ ነው (የተበላሽ)። ሆኖም ከእነዚያ አራቱ ቁጥሮች እያንዳንዱ ከሮማ መንግሥታዊ ሥርዓት ወይም ከሮማ ቤተ ክርስቲያናዊ ሥርዓት ጋር በቀጥታ የተያያዘ ታሪክን ይወክላል። አረማዊት ሮም ለንጉሣዊ ሥልጣን የተቃወሙትን ሁሉ አሳደደች፤ ነገር ግን በቁጥር አሥር ያለችው የጳጳሳዊት ሮም (ሴታዊ) ስደት በተለይ በሰማይ ላይ የተመረጠ ነው።

በሚለራዊ ግንዛቤ ሮም አራተኛውና የመጨረሻው መንግሥት እንደሆነ ስለ ተቆጠረ፣ ከመንግሥት ወደ ቤተ ክርስቲያን ከዚያም ደግሞ ወደ መንግሥት እና ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚደረገው መለዋወጥ አሳሳቢ ጉዳይ አልነበረም። በዳንኤል ምዕራፍ ሁለት በእግሮቹ ውስጥ ያለውን የብረትና የሸክላ ድብልቅ ተመልክተው ነበር፤ እናም ይህን ብቻ እንደ ሮም ሁለት ደረጃዎች ተረድተው ነበር፤ አራተኛና አምስተኛ መንግሥት የሚባል የተለየ ታሪካዊ ቅደም ተከተል ለመግለጽ ግን ምንም ጭንቀት አልነበራቸውም። ይህንን በምዕራፍ ሰባትም እንዲሁ ተረድተው ነበር፤ ከዚያም በልዑል ላይ ታላላቅ ነገሮችን የተናገረው ቀንድ፣ ከሮም አውሬ የመጀመሪያዎቹ አሥር ቀንዶች ውስጥ ሦስት ቀንዶች ተነቅለው እንዲወጡ አድርጎ ነበር። ሚሊር ከቁጥር ዘጠኝ እስከ አሥራ ሁለት ያለውን የጾታ መለዋወጥ እንደ ቢያስተውል ኖሮ፣ አራተኛው መንግሥት ሮም መሆኑን በሚመለከት በእርሱ ግንዛቤ ውስጥ ይህ አስፈላጊ አይሆንም ነበር። በሚለራዊ ግንዛቤ አራተኛው መንግሥት በ1798 ተፈጽሞ ነበር፤ ከዚያም ቀጣዩ ትንቢታዊ ክስተት የክርስቶስ ዳግም ምጽአት ነበር።

የሴት ጾታዊው ቀንድ ከወንድ ጾታዊው ቀንድ ጋር መንፈሳዊ ዝሙት የምትፈጽሙውን ሴት ያመለክታል፤ እርስዎም በቁጥር አሥርና አሥራ ሁለት ተወክላለች።

እንዲሁም እጅግ ታላቅ ሆነ፣ እስከ ሰማይ ሠራዊትም ድረስ፤ ከሠራዊቱና ከከዋክብቱም አንዳንዶቹን ወደ ምድር ጣለ፣ እነርሱንም ረገጠ። ዳንኤል 8:10።

ስደት የጳጳሳዊ ሥልጣን በክርስትና (በሰማይ ሠራዊት) ላይ የተመራ ነበር፤ በአሥራ ሁለተኛውም ቁጥር ውስጥ ጳጳሳዊት ሮም (ሴት) ከአውሮፓ ነገሥታት ጋር በዝሙት የመተባበርን መተላለፍ አማካይነት ገዳይ ሥራዋን ለመፈጸም ሥልጣን ትቀበላለች።

በመተላለፍም ምክንያት በዘወትር መሥዋዕት ላይ ሠራዊት ተሰጠው፤ እውነትንም ወደ ምድር ጣለ፤ ያደረገውም ተሳካላት፣ አበረታም። ዳንኤል 8:12።

በዚያ ጥቅስ ውስጥ ያለው “ሠራዊት”፣ ለጳጳሳት ሥርዓት “በዘወትር መሥዋዕት ላይ” የተሰጠውን የወታደራዊ ኃይል ያመለክታል። “ላይ” የሚለው ቃል “ከ” ማለት ነው። “በዘወትር መሥዋዕት” በተመሰለው ከአውሮፓ አረማዊ ነገሥታት (አረማዊቱ ሮም) ዘንድ፣ የወታደራዊ ድጋፍ (ሠራዊት) “በመተላለፍ ምክንያት”

ለጳጳሳት ሥርዓት ተሰጠ። ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት ተቀላቅለው፣ ቤተ ክርስቲያን በዚያ ግንኙነት ላይ ቁጥጥር ስታደርግ ያለው አቀማመጥ “መተላለፍ” ነው። የዚያ መተላለፍ ወይን የክርስቲያኖች ደም ነው። አንዴ የጳጳሳት ሥርዓት የአረማዊቱ ሮም ሠራዊቶችን በቁጥጥሩ ሥር ካደረገ በኋላ፣ የጳጳሳት ሮም (“እርሱ”) “እውነትን ወደ ምድር ጣለ፤ እርሱም ሠራ፣ ተሳካላትም።”

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር ሠላሳ አንድ ውስጥ፣ ሠራዊቱ ለጳጳሳዊት ሮም መሰጠት ደግሞ ተወክሎ ቀርቧል፡-

በእርሱም ወገን ሠራዊት ይቆማሉ፣ የኃይሉንም መቅደስ ያረክሳሉ፣ ዘወትሩንም መሥዋዕት ያስወግዳሉ፣ የሚያጠፋውንም ርኩሶት ያቆማሉ። ዳንኤል 11፡31።

ቁጥሩ ከአረማዊት ሮም ወደ ጳጳሳዊት ሮም የተደረገውን ታሪካዊ ሽግግር ይለይታል። በቁጥሩ ውስጥ “ክንዶቹ” ማለት በ496 ዓመት የፍራንኮች (ፈረንሳይ) ንጉሥ ከነበረው ክሎቪስ ጀምሮ ለጳጳስናው ድጋፍ ለመቆም የጀመሩትን የአውሮፓ ነገሥታት ናቸው። “ክንዶቹ” ደግሞ ከአራተኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ እስከ 538 ዓመት ድረስ ባለው የማያቋርጥ ጦርነት “የኃይል መቅደሱን” (የሮምን ከተማ) አርክሰዋል። “ክንዶቹ” እንዲሁም ለጳጳስናው እድገት የነበረውን አረማዊ ተቃውሞ አስወገዱ፤ እናም በ508 ዓመት አረማዊው ተቃውሞ ተፈጽሞ አብቅቶ ነበር።

“ያስወግድ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል የዕብራይስጥ “sur” ሲሆን፣ ትርጉሙም “ማስወገድ” ማለት ነው። “ክንዶቹ” “የሚያፈርስ ርኩሶትን” (ጳጳስናውን) በ538 ዓ.ም. በምድር ዙፋን ላይ አኖሩት። በዳንኤል ምዕራፍ 8 ቁጥር 12 “ሰራዊት” ለሴት ትንሹ ቀንድ እንደ ተሰጠ ሲገልጽ፣ ከምዕራፍ 11 ቁጥር 31 ምስክርነት ጋር በስምምነት ነው። የራእይ መጽሐፍም እንዲሁ በምዕራፍ 13 ለዚሁ እውነት ምስክርነት ይሰጣል።

እኔም ያየሁት አውሬ እንደ ነብር ነበረ፤ እግሮቼም እንደ ድብ እግሮች ነበሩ፣ አፋም እንደ አንበሳ አፍ ነበረ፤ ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ታላቅ ሥልጣንም ሰጠው። ራእይ 13፡2።

እህት ዋይት በቀጥታ በሁለተኛው ቁጥር የተጠቀሰውን አውሬ ጳጳሳዊነት መሆኑን ትለያለች፣ እንዲሁም በዚያ ቁጥር ያለው ዘንዶ አረማዊቷ ሮም መሆኗን ታመለክታለች። አረማዊቷ ሮም ለጳጳሳዊነት ሦስት ነገሮችን ሰጠችው፤ “ኃይሉን፣ ዙፋኑን፣ እጅግም ታላቅ ሥልጣንን።”

የወታደራዊ ኃይል ከክሎቪስ ጀምሮ በ496 ዓ.ም. በአረማዊቷ ሮም ተሰጠ። ለመንግሥት የሚሆን “መቀመጫው” በ330 ዓ.ም. ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ ተሰጠ፤ ይህም ንጉሠ ነገሥቱ ቆስጠንጢኖስ ዋና ከተማውን ወደ ቆንስጥንጢኖጵል በማዛወሩ የቀድሞዋን ዋና ከተማ ሮምን ለጳጳሳዊት ቤተ ክርስቲያን ቁጥጥር ተውቶ በኔደ ጊዜ ነበር። በ533 ዓ.ም. ንጉሠ ነገሥቱ ዩስጢንያኖስ ጳጳሱ የቤተ ክርስቲያን ራስና የመናፍቃን አስተካካይ መሆኑን በአዋጅ ወሰነ፤ እንዲሁም “ታላቅ ሥልጣኑን” ለሮም ጳጳስ አስረከበ። የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት አሥራ ሁለተኛው ቁጥር “ሠራዊት” የተሰጠበትን ጊዜ ያመለክታል፤ ያም ትንቢታዊ እውነት በብዙ ምስክሮች ተመስክሯል። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ (በ496 ዓ.ም. ጀምሮ) ጳጳሳዊ ሥርዓቱ “በለጸገ።”

የሰሜኑ የእስራኤል መንግሥት ላይ የነበረው ቍጥር በ1798 እስኪያበቃ እና ጳጳሳዊ ሥርዓቱም ሞት የሚያመጣ ቍስል እስኪቀበል ድረስ “ይሠራ” እና “ይበለጽጋል” ተብሎ ይቀጥላል።

ንጉሡም እንደ ፈቃዱ ያደርጋል፤ ራሱንም ከፍ ያደርጋል፣ ከእያንዳንዱም አምላክ በላይ ራሱን ያከብራል፤ በአማልክትም አምላክ ላይ ድንቅ ነገር ይናገራል፤ ቍጥሩም እስኪፈጸም ድረስ ይሳካላታል፤ የተወሰነው ነገር ይፈጸማልና። ዳንኤል 11፡36።

የስምንተኛው ምዕራፍ ዘጠነኛው ቁጥር ወንድ ሮምን (አረማዊት ሮምን) ይገልጻል፤ እንዲሁም አረማዊት ሮም ያከናወነችውን ባለሦስት ደረጃ የድል አድራጎት ሂደት ይወክላል፤ ይህም በምዕራፍ ሰባት የተነቀሉት

ሦስቱ ቀንዶች እንደሚወክሉት፣ የጳጳሳዊት ሮም በምድር ዙፋን ላይ እንድትመሠረት መጀመሪያ ሊሸነፉ የነበሩትን ሦስት ጂኦግራፊያዊ ክልሎች ያመለክት ነበር። እነዚህ ሁለቱ የአረማዊትና የጳጳሳዊት ሮም ባለሦስት ደረጃ የድል አድራጎቶች፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ እስከ አርባ ሦስት ውስጥ ያሉትን የዘመናዊቷ ሮም ሦስት ጂኦግራፊያዊ መሰናክሎች ይወክሉ ነበር። ከዚያም በስምንተኛው ምዕራፍ አሥራ አንደኛው ቁጥር ውስጥ፣ ወንዱ ትንሽ ቀንድ (አረማዊት ሮም) እንደገና ተወክሏል። በዚያ ቁጥር ውስጥ የተቀደሰው አመክንዮ እጅግ ጽኑ ስለሆነ፣ በኢየሩሳሌም የሚገዙት ዘባኞች ሰዎች የሐሰት መሠረታቸውን ለማቆም በርካታ ሥነ-መለኮታዊ ሐሰቶችን ማስገባት ተገደዱ።

እርሱም ራሱን እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ አከበረ፤ በእርሱም የዕለቱ መሥዋዕት ተወገደ፣ የመቅደሱም ስፍራ ተጣለ። ዳንኤል 8፡11።

ከ1863 ጀምሮ ወደ አድቪንቲዝም የገቡትን ሐሰተኛ ሳንቲሞችና እንቁዎች ማንሳት ስንጀምር፣ አድቪንቲዝም እንደ ክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝምና ካቶሊክነት ትምህርቶችን ለማቆም መሠረታቸው አድርጎ የሚጠቅማቸው ሁለት ዋና ዋና የተባሉ የቲኦሎጂ ሙያ መስኮች እንዳሉ ልብ ሊባል ይገባል። የአድቪንቲዝም ዘመናዊ ቲኦሎጂያዎች የሚያቀርቡት ክርክር እነርሱ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ባለሙያዎች ናቸው፣ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋዎች ባለሙያዎች ናቸው የሚለው ነው። ጥቅሱን የሚተገብሩበት መንገድ፣ ትንቢታዊው ቃል ለእነርሱ እንደ ታተመ መጽሐፍ እንደ ሆነ ያሳያል፤ እንዲሁም በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋዎች ባለሙያዎች ነን የሚሉት ጥያቄ በቀላሉ የፈረሰው ያንነት ዘመናዊ መገለጫ መሆኑን ይገልጣል።

የመጀመሪያው ነገር በዘጠኝ እስከ አሥራ ሁለት ባሉት ቁጥሮች ስለ ትንሹ ቀንድ የተጠቀሰውን የጾታ መተላለፍ ችል ማለታቸው ነው። በእውነት በዕብራይስጥ ቋንቋ ሙያተኞች ቢሆኑ ኖሮ፣ ዳንኤል በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ ሆነ ብሎ የጾታ መተላለፍ መጠቀሙን አይክዳም ነበር፣ ወይም አያቀልሉትም ነበር። ትንሹ ቀንድ በሁለቱም ጾታዎች ይወከላል፣ እናም እነዚያ ጾታዎች በቁጥሮቹ ውስጥ ወዲያና ወዲህ ይመላለሳሉ። ነገሩ በግልጽ ሁኔታ ቁጥር አሥራ አንድ ጳጳሳዊት ሮምን ሳይሆን ጣዖት አምላኪቱን ሮም እንደሚያመለክት ስለሚለይ፣ ነገር መለኮት ምሁራኑ ይህን እውነታ በቆሻሻና በሐሰተኛ ማስመሰያዎች ለመሸፈን ይሞክራሉ። እነርሱ እርግጥ የቁጥር አሥራ አንድ ትንሹ ቀንድ ጳጳሱ መሆኑን ያጥብቃሉ፤ ሆኖም በእውነቱ እርሱ ጣዖት አምላኪቱ ሮም ነው።

ከአራቱ የትንሹ ቀንድ ጥቅሶች ሁለቱ በወንድ ጾታ እንደሆኑ ሁለቱም ደግሞ በሴት ጾታ እንደሆኑ አንዴ ከታመነ፣ ከዚያ በኋላ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ሴት ቤተ ክርስቲያንን እንደምትወክል፣ ወንድም መንግሥትን እንደሚወክል ያለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ማካተት ቀላል ይሆናል። ይህን ማወቅ ለማየት ፈቃደኛ ለሆኑ ሁሉ ያሳያል እንዲህ ሲል፣ የአንቀጽ አሥራ አንድ ትንሹ ቀንድ ወንዳዊት ሮም (አረማዊት ሮም) ናት እንጂ ሴታዊት ሮም (ጳጳሳዊት ሮም) አይደለችም።

ስለዚህ ይህ ቃል የሚያስተምረው፣ አረማዊቱ ሮማ (እርሱ) እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሷን ከፍ አደረገች ማለት ነው፤ እንዲሁም አረማዊቱ ሮማ የሠራዊቱን አለቃ በቀራንዮ መስቀል ላይ በአኖረችው ጊዜ እንደ ሆነው። አረማዊቱ ሮማ በመስቀሉ ላይ ብቻ በክርስቶስ ላይ ራሷን ከፍ አደረገችም፤ ቃሉ ደግሞ በእርሱ (በአረማዊቱ ሮማ) “የዕለቱ መሥዋዕት ተወሰደ” ይላል።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ማስወገድ” ተብለው የሚተረጎሙ ሁለት የዕብራይስጥ ቃላት አሉ። እነዚህ ቃላት “sur” እና “rum” ናቸው። ሁለቱም ቃላት በመቅደስ አገልግሎት ውስጥ ይጠቀማሉ። “sur” ማለት ማስወገድ ወይም ማንሳት ማለት ነው፤ በመቅደሱም ውስጥ ካለው መሠዊያ ላይ ያለው አመድ በሚወገድበት ጊዜ፣ የአመዱን ማስወገድ ለመግለጽ የሚጠቀሙት ቃል “sur” ነው። “rum” የሚለው ቃል ከፍ ማድረግና ክብር መስጠት ማለት ነው፤ በመቅደሱም ውስጥ ካህኑ የማወዛወዝ መባን ከፍ ማድረግ በሚገባው ጊዜ፣ መባውን “rum” (ከፍ ማድረግ) ይገባው ነበር። በአሥራ አንደኛው ቁጥር፣ አረማዊት ሮም (“the daily”) አረማዊነትን

ከፍ በማድረግና በማክበር “rum” (ማስወገድ) ታደርግ ነበር።

የአረማዊቱ ሮም የአረማዊነትን ሃይማኖት ከፍ ታደርግና ታከብራለች። በመጽሐፈ ዳንኤል ውስጥ የተገኘውን እያንዳንዱን “take away” አገላለጽ እንደ “remove” ለመተርጎም በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋዎች ላይ እውቀት አላቸው ብለው የሚናገሩ የአድቪንቲስት ሥነ-መለኮት ምሁራን ይመርጣሉ። የዳንኤልን ልዩና ትክክለኛ ጽሑፍ ለመቀበል ይሳናቸዋል፤ በዚህም መንገድ ራሳቸውን ከነቢዩ ዳንኤል በላይ ያቆማሉ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋዎችን እንደሚያውቁ የሚመሰክሩ ሥነ መለኮት ምሁራን፣ ዳንኤል ሁለት የተለያዩ ቃላትን በተጠቀመ ጊዜ አንድ ነገር ማለት እንደ ፈለገ ለማጽደቅ ክርክሮችን ያቀርባሉ። ሐሰተኛ አቤቱታቸውን ለማጽናት ረጅምና አድካሚ የቃላት ጥናቶችን ያቀርባሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክን እንደሚያውቁ የሚመሰክሩ ሥነ መለኮት ምሁራን ደግሞ፣ ሐሰተኛው ትርጓሜ በታሪክ የተለያዩ ዘመናት አንድ ቃል የተለየ ነገር ሊያመለክት እንደሚችል በመገንዘብ ላይ የተመሠረተ ነው ብለው ይከራከራሉ፤ ስለዚህም ዳንኤል ሁለት የተለያዩ ቃላትን በተጠቀመ ጊዜ፣ ዳንኤል በእርግጥ ያለውን ምን እንደ ሆነ ሊለይ የሚችለው የታሪክ ባለሙያ ብቻ ነው ይላሉ። እነዚህን ሁለት ሐሰተኛ ዘዴዎች መለየት አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም “መስመር በመስመር” ከተባለው ስልት ለመሸግ የሚፈልጉ ሥነ መለኮት ምሁራን እነዚህን ብዙ ጊዜ ይጠቀማሉ።

እርሱም እስከ ሰራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ አደረገ፤ የዘወትር መሥዋዕቱም በእርሱ ተወገደ። የመቅደሱም ስፍራ ወደቀ። ዳንኤል 8:11።

በዚያ ቁጥር “ተወሰደ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል “ከፍ ከፍ ማድረግና ከፍ ማክበር” ማለት ነው። ማስወገድ ማለት አይደለም። ይህ እውነታ ለአድቪንቲስት ቴዎሎጂያን ግራ መጋባትና ተቃሮኖ ይፈጥራል። ምክንያቱም ዳንኤል የተጠቀመው ቃል ትክክለኛ ትርጓሜ በቁጥሩ ላይ ሲተገበር መሠረታዊ አመለካከቶቻቸው በቀላል መርመራ አይቆሙም። እነርሱ የዚያ ቁጥር ትንሹ ቀንድ የጳጳሳዊት ሮም ነው ብለው ይከራከራሉ፤ ስለዚህም ቁጥሩ “በእርሱ” (በጳጳሳዊት ሮም) “ዘወትሩ ከፍ ከፍ ተደረገ” ብሎ ይነበባል።

በእርግጥ ስስተር ዋይት በግልጽ የሰው ጥበብ ተጨምሮ ለጽሑፉም እንደማይሠራ የገለጸችውን ያን የተጨመረ ቃል ለማካተት ምንም ችግር የላቸውም።

«ከዚያም ከ“ዕለታዊው” (ዳንኤል 8:12) ጋር በተያያዘ አየሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ ለጽሑፉ የማይገባ መሆኑን፣ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓቱን ጨኸት ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት እንደሰጣቸው።» ቀደምት ጽሑፎች፣ 74።

“ቀጣይ” የሚለውን ክርስቶስ በመቅደሱ የሚያከናውነው አገልግሎት እንደሆነ ይለዩታል፤ ስለዚህ “ቀጣይ መሥዋዕት” የሚለው አስተሳሰብ “ቀጣይ” በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ የክርስቶስ የመሥዋዕት ሥራ መሆኑን ያጸናል። ነገር ግን መንፈሳዊ መገለጥ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል “የጽሑፉ ክፍል አይደለም” ብሎ ይገልጻል።

ሰካሮቹ የኤፍሬም “ዘወትር”ን እንደ የክርስቶስ የመቅደስ ሥራ ሲለዩት፣ ጥቅሱ እንግዲህ፣ “በእርሱ” (በጳጳሳዊቱ ሮም) “ዘወትሩ ተወሰደ” ይላል፤ ወይምም፣ “በጳጳሳዊ ኃይል የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ተወሰደ” ተብሎ ይነበባል። ይህን ሐሰት በእውነት ያስተምራሉ። በጳጳሳዊው ሥልጣን ጨለማ አማካይነት የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት እውነተኛ ግንዛቤ ከሰዎች አእምሮ ውስጥ እንደ ተወገደ አጥብቀው ይናገራሉ።

ሆኖም “እንዲወሰድ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል ማስወገድ ማለት አይደለም፤ ማለቱ ከፍ ማድረግና ክብር ማበዛት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ቋንቋዎች ላይ እውቀት አላቸው ተብለው የሚታወቁ ባለሙያዎች የዕብራይስጥን “rum” ቃል ትርጉም ለዚያ ክፍል በትክክል ቢተግብሩት፣ ትርጓሜያቸው “በጳጳሳዊው ኃይል፣

የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ከፍ ተደርጎ ክብር ተሰጠው” ማለት ይኖርበት ነበር። ጳጳሳዊነቱ ክርስቶስን መቼ ከፍ አድርጎ ክብር ሰጠው?

እነርሱ ለዕብራይስጥ ቃል “rum” የዕብራይስጥ ቃል “sur” ትርጉም ለመጫን ይሞክራሉ። ዳንኤል ከ“ዘወትሩ” ጋር በተያያዘ በሁለት ሌሎች ቁጥሮች “ማስወገድ” ማለት የሆነውን “sur” የሚለውን ቃል ይጠቀማል፤ ነገር ግን በአሥራ አንደኛው ቁጥር ዳንኤል “ከፍ ማድረግና ክብር መስጠት” ማለት የሆነውን “rum” የሚለውን ቃል መረጠ። በዚህ ቁጥር ላይ ያለው የተረት ወጫት በ“መውሰድ” ተብሎ የተተረጎመውን ቃል ትርጉም በማጣመም ምክንያት ሞኝነት መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ የክርስቶስ የቅድስተ ቅዱሳን አገልግሎት ከሰዎች በማንኛውም መልኩ ተወግዶ የነበረበት ጊዜ ፈጽሞ አልነበረም።

ነገር ግን ይህ ሰው ለዘላለም ስለሚኖር፣ የማይለወጥ ክህነት አለው። ስለዚህም በእርሱ አማካይነት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡትን ፈጽሞ ሊያድን ይችላል፤ ለእነርሱ ሊሞልድ ሁልጊዜ በሕይወት ስለሚኖር። ዕብራውያን 7፡24, 25።

እንደ አድቮንቲስት ቴዎሎጊያን በዚህ ቁጥር ላይ ያደረጉትን ሐሰተኛ ተግባራዊ ትርጓሜ ለመደገፍ ሲሉ፣ ጳጳስናው የክርስቶስን የመቅደስ ምልጃ ለማስወገድ ማንኛውንም ዓይነት ሥልጣን ያሳየበት የተወሰነ የጊዜ ወቅት ነበረ ብለው መናገር እጅግ የማይታመን ነው!

ነገር ግን የሥነ መለኮት ምሁራኑ ይህ ጥቅስ ጳጳስናው የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት ከፍ አድርጎ እንዳከበረው እንደሚያመለክት አያስተምሩም። እነርሱ የዳንኤልን ቃላት ትርጉምና የኤለን ዋይትን በመንፈስ የተሰጠ ምክር በማስወገድ፣ የዳንኤል ቃላት ምስክርነት ሳይኖራቸው ራሳቸው ሊያስተምሩ የመረጡትን ያስተምራሉ።

እርሱም እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ ከፍ አደረገ፤ ዘወትር የሚቀርበውም መሥዋዕት በእርሱ ተወሰደ፣ የመቅደሱም ስፍራ ወደ ታች ተጣለ። ዳንኤል 8፡11።

የሥነ መለኮት ሊቃውንት ይህ ጥቅስ “በጳጳሳዊ ኃይል የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ተወግዶአል” ማለት እንደሆነ ያስተምራሉ፤ እናም የክርስቶስ የመቅደስ አገልግሎት ከሰዎች አእምሮ ውስጥ መወገዱ ከዚህ የሚደገፈው፣ ከዚያ ወገን ጋር በተያያዘ የክርስቶስ “መቅደስ ስፍራ ወደ ታች ተጣለ” በሚል እውነታ ነው። ክርስቶስ ምልጃውን የሚፈጽምበት ሰማያዊ መቅደስ ከቶ ወደ ታች ተጥሎአል ብሎ የሚለይ አንድም ጥቅስ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የለም። እንዲሁም “የመቅደሱ ስፍራ” የሆነው ሰማይ ራሱ ከቶ ወደ ታች ተጥሎአል ብሎ የሚለይ አንድም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ክፍል የለም። እንደገናም እነዚህ የሥነ መለኮት ሊቃውንት ራሳቸውን ከነቢዩ ዳንኤል በላይ ያኖራሉ፤ ምክንያቱም በጥቅሱ ውስጥ “የመቅደሱ ስፍራ” የሚለው የእግዚአብሔርን መቅደስ እንደሚያመለክት አጥብቀው ይናገራሉ፤ ሆኖም ዳንኤል ከዚያ ሐሳብ በፍጹም ተቃራኒ የሆነውን ነገር በቀጥታ ያስተምራል።

የዕብራይስጥ ቋንቋ ራሳቸውን ሙያተኞች እንደሆኑ የሚገልጹ ሰዎች በዚያ ቁጥር ውስጥ ያለው “rum” የተባለው የዕብራይስጥ ቃል በ“sur” የዕብራይስጥ ቃል ትርጉም ሊረዳ እንደሚገባ በጥብቅ ያስገድዳሉ። እንዲሁም “miqdash” የተባለው የዕብራይስጥ ቃል እንደ “qodesh” የዕብራይስጥ ቃል ሊረዳ እንደሚገባ ያስገድዳሉ። “Miqdash” እና “qodash” ሁለቱም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ በቀላሉ “መቅደስ” ተብለው ይተረጎማሉ፤ ሆኖም የተለያዩ ትርጉሞች አሏቸው። “Miqdash” የእግዚአብሔር መቅደስ ወይም የአረማውያን መቅደስ ቢሆንም ማንኛውንም መቅደስ ይወክላል። እርሱ ለ“መቅደስ” አጠቃላይ ቃል ነው፤ “qodesh” ግን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔርን መቅደስ ብቻ ለመወከል ይጠቀማል።

ዳንኤል በአሕዛብ መቅደስና በእግዚአብሔር መቅደስ መካከል ያለውን ልዩነት ያውቅ ነበር። ዳንኤል የአሕዛብን መቅደስ ሊጠቅስ በሚፈልግበት ጊዜ “ሚቅዳሽ” የሚለውን ቃል ይጠቀም ነበር። በዕብራይስጥ

ቋንቋ ሙያ አላቸው ተብለው የሚታሰቡት ሰዎች በተከታታይ በሚመጡ አራት ቁጥሮች ውስጥ ዳንኤል ሁለቱንም ቃላት ሦስት ጊዜ መጠቀሙን ፈጽሞ እንደሚያቀርቡ ለእኔ የሚያስደንቅ ነው። ዳንኤል ሁለቱን የዕብራይስጥ ቃላት—ሁለቱም “መቅደስ” ተብለው የሚተረጎሙ—የተጠቀሙበት ሁኔታ ዳንኤል እንዲገባ የፈለገውን ትርጉም ይገልጻል።

እንዲሁም እስከ ሠራዊቱ አለቃ ድረስ ራሱን ከፍ አደረገ፤ በእርሱም የዘወትር መሥዋዕቱ ተወገደ፤ የመቅደሱም ስፍራ ተጣለ። ሠራዊትም በመተላለፍ ምክንያት በዘወትር መሥዋዕት ላይ ለእርሱ ተሰጠ፤ እውነትንም ወደ ምድር ጣለ፤ እንዲሁም አደረገ እና ተሳካለት። ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ ሲናገር ለነበረው ቅዱስ እንዲህ አለው፤ ስለ ዘወትር መሥዋዕቱ፣ ስለ አጥፊውም መተላለፍ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱንም እንዲረገጡ አሳልፎ ለመስጠት የራዥዩ ጊዜ እስከ መቼ ነው? እርሱም እንዲህ አለኝ፤ እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት ድረስ፤ ከዚያ በኋላ መቅደሱ ይነጻል። ዳንኤል 8፡11-14።

አድቪንቲዥም መሠረቱን በያዘው በዚያው ክፍል ዳንኤል “መቅደስ” ተብለው የሚተረጎሙ ሁለት የተለያዩ የዕብራይስጥ ቃላትን ይጠቀማል። በቁጥር አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ዳንኤል “መቅደስ” ለማለት በመጽሐፍ ቅዱሳዊ አጠቃቀም ለእግዚአብሔር መቅደስ ብቻ መለያ የሚሆነውን የዕብራይስጥ ቃል መረጠ፤ ነገር ግን በቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ ዳንኤል አጠቃላይ ወይም ጠቅላላ የሆነውን የዕብራይስጥ ቃል ተጠቀመ፤ ይህም የእግዚአብሔር መቅደስ ሊሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ የአረማውያን መቅደስ ሊሆን ይችላል።

ዳንኤል በአሥራ አንደኛው ቁጥር ያለውን “መቅደስ” እንደ እግዚአብሔር መቅደስ ለመለየት በፈለገ ኖሮ፣ በሚቀጥሉት ሦስት ቁጥሮች ውስጥ ሁለት ጊዜ የተጠቀሙበትን ያንኑ የዕብራይስጥ ቃል በተጠቀመ ነበር። ዳንኤል በአሥራ አንደኛው ቁጥር ውስጥ ባለው አረማዊ መቅደስ እና በአሥራ ሦስተኛና በአሥራ አራተኛው ቁጥሮች ውስጥ ባለው የእግዚአብሔር መቅደስ መካከል ልዩነት እያደረገ እንደነበረ ፍጹም ግልጽ ነው! ነገር ግን የኤፍሬም ሰካራሞች፣ በአሥራ አንደኛው ቁጥር “ወደ ታች የተጣለው” “የመቅደሱ ስፍራ” የእግዚአብሔር መቅደስ ስፍራ ነበር ብለው ይከራከራሉ፤ ሆኖም “ስፍራ” የሚለውን ቃል ይርቃሉ።

የጳጳሳዊ ሥርዓቱ የክርስቶስን የምልጃ አገልግሎት እንዳስወገደ እና የሰማያዊውን መቅደስ እውነት ወደ ታች እንደ ጣለ ያስተምራሉ። ነገር ግን ዳንኤል በአሥራ አንደኛው ቁጥር ያለው “መቅደስ” የእግዚአብሔር መቅደስ ሳይሆን የአረማውያን መቅደስ መሆኑን በግልጽ አሳይቶአል። እንዲሁም ዳንኤል ወደ ታች የተጣለው “መቅደሱ” ሳይሆን የመቅደሱ “ስፍራ” መሆኑን እኩል በግልጽ አድርጎአል።

ከዘጠነኛው እስከ አሥራ ሁለተኛው ቁጥር ድረስ ያለውን ሆን ተብሎ የተደረገ የጾታ ለዋዋጭነት ለመቀበል ሲከለክሉ፣ ዘመናዊ ሥነ-መለኮት አስተማሪዎች በከሃዲ ፕሮቴስታንቲዥም ውስጥ የመነጨውን የ“ዕለታዊው” ትርጓሜ ተቀብለው፣ በሰው ግምት፣ በህልና ልማድ አሸዋ ላይ መሠረት መገንባት ጀመሩ። ወደ አሥራ አንደኛው ቁጥር ሲደርሱ ግን፣ የሚለር የ“ዕለታዊው” እንደ አረማዊነት ያለው ግንዛቤ ትክክል መሆኑን የለየችውን የእኅት ዋይት መንፈስ ተመራ ምክር እንኳ ይጥላሉ፤ ለካቶሊክና ለፕሮቴስታንት ሥነ-መለኮት ያላቸውን ፍቅር ለመከላከልም የማሳሳትና የግምት ጥበብ መጠቀም ይጀምራሉ።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ጣዖታዊቷን ሮም ወደ ጳጳሳዊቷ ሮም ይለውጣሉ፤ እንዲሁም “ከፍ ማድረግና ክብር ማሳደግ” ማለት በሚችለው ቃል ላይ “ማስወገድ” የሚለውን ትርጓሜ በግድ ይጨኑበታል። “ዕለታዊው” የሚለውን ሰይጣናዊ ምልክት እንደ አምላካዊ ምልክት ይተረጎማሉ፤ ከዚያም ጣዖታዊ ቤተ መቅደስ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆኑን በጽኑ ያስረዳሉ። በዚህም ጊዜ የመቅደሱን “ስፍራ” በቀጥታ የሚጠቅሰውን ማጣቀሻ ይርቃሉ። እናም “ያልተማሩት” (ኢሳይያስ እንደሚገልጻቸው)፣ “የተማሩት” እንዲሁ ነው ብለው ካልነገሯቸው በቀር የማይረዱት፣ ይህን የተረት ምግብ ለራሳቸው ጥፋት ይቀበላሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ በሚለር ሕልም ውስጥ እንደ ዕንቁዎች የተወከለውን የእውቀት መጨመር መመርመራችንን እንቀጥላለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ፣ “አንዳንዶች ለሚያስቱ መናፍስትና ለአጋንንት ትምህርቶች ትኩረት በመስጠት ከእምነት ይርቃሉ” ብሎ ያስጠነቅቀናል። ይህም ልንጠብቀው የሚገባ ነው። ከሁሉ የበለጡ ፈተናዎቻችን እውነትን አስቀድሞ ከተቀበሉና ከተከበሩት ወገኖች ይመጣሉ፤ ነገር ግን ከእርስዎ ወደ ዓለም ዞረው በጥላቻና በመሳሪያ እግራቸው ሥር ከሚረግጧት ዘንድ ነው። እግዚአብሔር ለታማኝ ባሪያዎቹ የሚያከናውኑት ሥራ አለው። የጠላት ጥቃቶች በቃሉ እውነት ሊመከቱ ይገባል። ውሸት መጋለጥ አለባት፣ እውነተኛ ባሕርይዎም መገለጥ አለበት፤ የይሖናም ሕግ ብርሃን ወደ ዓለም የሥነ ምግባር ጨለማ ሊበራ ይገባል። የቃሉን መብቶች ማቅረብ አለብን። ይህን ክቡር ግዴታ ብንተው ከበደል ነጻ አንሆንም። ነገር ግን እውነትን ለመከላከል ስንቆም፣ ራሳችንን ለመከላከል አንቁም፤ ነቀፋና የተሳሳተ ውክልና እንድንሸከም ተጠርተናል ብለን ታላቅ ጫጫታ አናድርግ። ራሳችንን አንራራ፣ ነገር ግን ስለ ልዑል ሕግ እጅግ ቅንዓተኞች እንሁን።

ሐዋርያው እንዲህ ይላል፡- “ሰዎች ጤናማ ትምህርትን የማይታገሡበት ዘመን ይመጣል፤ ነገር ግን እየከከላቸው ባሉ ጆሮዎቻቸው ምክንያት እንደ ራሳቸው ምኞት ለራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ፤ ጆሮዎቻቸውንም ከእውነት ያዘራሉ። ወደ ተረትም ይመለሳሉ።” በሁሉም አቅጣጫ የእግዚአብሔርን ቃል ባዶ በሚያደርጉ ሰዎች አሳሳች ምናቦች በቀላሉ ተማርከው የሚመሩ ሰዎችን እናያለን፤ ነገር ግን እውነት በፈታቸው ሲቀርብ በትዕግሥት ማጣትና በቁጣ ይሞላሉ። ለእግዚአብሔር አገልጋይ የሐዋርያው ማሳሰቢያ ግን እንዲህ ነው፡- “በሁሉ ነገር ትጉ፣ መከራን ታገሥ፣ የወንጌላዊን ሥራ አድርግ፣ አገልግሎትህን ፈጽም።” በዘመኑም ከጌታ ሥራ የራቁ አንዳንዶች ነበሩ። እርሱም እንዲህ ይጽፋል፡- “ዴማስ ይህን ዓለም ወደ ተወኝ፤” እንደገናም፡- “አሌክሳንድሮስ አንጥረኛው እጅግ ክፉ አደረገብኝ፤ ጌታ እንደ ሥራው ይመልስለት፤ አንተም ደግሞ ከእርሱ ተጠንቀቅ፣ ቃሎቻችንን እጅግ ተቃውሞአልና።”

“ነቢያትና ሐዋርያት ተመሳሳይ የተቃውሞና የስድብ ፈተናዎችን ተሸክመዋል፤ እንዲሁም እኛ እንደምንፈተን ሁሉ እንዲሁ እንኳ እድፍ የሌለበት የእግዚአብሔር በግ በሁሉ ተፈትኖአል። ከኃጢአተኞች የተነሣ በራሱ ላይ የተነሣውን ተቃውሞ ታግሣአል።”

“ለዚህ ዘመን የተሰጠ ማንኛውም ማስጠንቀቂያ በታማኝነት ሊቀርብ ይገባል፤ ነገር ግን ‘የጌታ ባሪያ አይጣላም፤ ለሰዎች ሁሉ ግን ለስላሳ ይሁን፣ ለማስተማር የተገባ፣ ታጋሽ፤ ራሳቸውን የሚቃወሙትንም በየዋህነት ያስተምር።’ በእምነት ከተለዩ ሰዎች በሚመጡ አታላይ ሥራዎች እንዳንረክስ የአምላካችንን ቃላት በትጋት ልንጠብቅ ይገባናል። ጌታችን በጨለማው አለቃ በተጠቃ ጊዜ በተጠቀመበት ተመሳሳይ መሣሪያ መንፈሳቸውንና ተጽእኖአቸውን ልንቃወም ይገባናል፤—‘ተጽፎአል።’ የእግዚአብሔርን ቃል በተጠቃ መጠቀም ልንማር ይገባናል። ማሳሰቢያውም፣ ‘እውነትን ቃል በቅን ስትከፍል የማታፍር ሠራተኛ፣ ለእግዚአብሔር የተፈቀደ ራስህን ለማሳየት ትጋ።’ የሐሰተኛ አስተማሪዎችንና አሳቸዎችን ጠማማ ስህተት ለመቋቋም ትጉህ ሥራና ቅን ጸሎት እንዲሁም እምነት ሊኖር ይገባል፤ ምክንያቱም ‘በኋለኛው ዘመን አስጨናቂ ዘመን ይመጣልና። ሰዎች ራሳቸውን ወዳዶች፣ ገንዘብ ወዳዶች፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳታፊዎች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ የማያመሰግኑ፣ ያልተቀደሱ፣ ያለ ፍቅር፣ ዕርቅ የማይቀበሉ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ ጨካኞች፣ መልካሙን የሚጠሉ፣ ከዳተኞች፣ ቸኩሎች፣ ትዕቢተኞች፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን ወዳዶች ይሆናሉ፤ የአምልኮ መልክ አላቸው፣ ኃይሉን ግን ክደዋል፤ ከእነዚህ ራቅ።’ እነዚህ ቃላት የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሊገናኙአቸው ያለባቸውን ሰዎች ባሕርይ ያሳያሉ። ‘ሐሜተኞች፣’ ‘መልካሙን የሚጠሉ’ የሆኑት በዚህ የበሰበሰ ዘመን ለአምላካቸው ታማኝ የሆኑትን ይወጋሉ። ነገር ግን የሰማይ መልእክተኛ ጌታ ያሳየውን መንፈስ ሊገልጥ ይገባዋል። በትሕትናና በፍቅር ለሰዎች መዳን ሊደክም ይገባዋል።”

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ሥራ ስለሚቃወሙ ሰዎች በመቀጠል፣ በጥንታዊቷ እስራኤል ዘመን በታማኞች ላይ ጦርነት ካነሱት ሰዎች ጋር ያነጻጽራቸዋል። እንዲህ ይላል፡- “ያኔስና ያምብሬስ ሙሴን እንደ ተቃወሙት፣ እንዲሁ እነዚህ ደግሞ እውነትን ይቃወማሉ፤ አእምሮአቸው የተበላሸ፣ በእምነት ረገድ የተጣሉ ሰዎች ናቸው። ነገር ግን ከዚህ በላይ አይገፉም፤ ስንፍናቸው የእነዚያም እንደ ሆነ ለሰው ሁሉ ግልጥ ይሆናልና።” ከእግዚአብሔር ጋር መዋጋት ስንፍና እንደ ሆነ የሚገለጥበት ጊዜ እየመጣ መሆኑን እናውቃለን። ምንም ያህል ቢያሳድሱንና ቢናቁን፣ “የተሰወረ ተገልጦ የማይቀር ምንም የለም” ስለሆነ፣ እግዚአብሔርንም የሚያከብሩ በሰዎችና በመላእክት ፊት በእርሱ ይከበራሉ ስለዚህ፣ በተረጋጋ ትዕግሥትና በእምነት ለመጠበቅ እንችላለን። በአዳሾቹ መከራ ውስጥ እኛም ልንካፈል ይገባናል። “የሚሰድሱ ሰዎች ስድብ በእኔ ላይ ወደቀ” ተብሎ ተጽፎአል። ክርስቶስ ሐዘናችንን ያስተውላል። ከእኛ አንዱ እንኳ መስቀሉን ብቻውን እንዲሸከም አልተጠራም። የቀራንዮው የሕመም ሰው በመከራችን ስሜት ይነካል፤ እርሱም ራሱ በፈተና መከራ ስለ ተቀበለ፣ ስለ እርሱ በሐዘንና በፈተና ውስጥ ያሉትን ለመርዳት ደግሞ ይችላል። “አዎን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በአምልኮ ሕይወት ሊኖሩ የሚፈልጉ ሁሉ ስደት ይቀበላሉ። ክፉ ሰዎችና አታላዮች ግን እያታለሉና እየተታለሉ ከክፉ ወደ ክፉ ይሄዳሉ። አንተ ግን በተማርኸው ነገር ጽና።” Review and Herald, January 10, 1888.